

Fyen, og jeg behøver ikke at være anonym, men jeg kan nævne dem Gudsrets Navn — derefter har Erholms og Søndergaard Gods, som har et Tilliggende af 672 Tdr. Fæstegods, og hvis Bruttoindtægt af Fæstegodsset har beløbet sig til 6342 Rbd., efter Forordn. af 5te Juni 1848 maatte betale for den paa Cieren fallende Andeel af Krigsskatten, som i det Hele beløb sig til 4,272 Rbd., en Sum af 2,848 Rbd., det er 45 pCt. af Fæstegodssets Bruttoindtægt. Indtægten af Hindsgavls Fæstegods, som beløber sig til 308 Tønder deels Ager og Eng og deels Mølleklyb, har været 3838 Rbd. og den Andeel af Krigsskatten, som Godseieren har havt at betale, beløber sig til 1318 Rbd. 86 $\frac{1}{2}$ s. eller omtrent 33 pCt. af Bruttoindtægten; Grevskabet Vedelsborgs Fæstegods beløber sig til 1768 Tdr. Hartorn, Indtægten har fra 1ste November. 1848 til 1ste November 1849 været 26,617 Rbd. 17 $\frac{1}{2}$ s., som er en usædvanlig høj Indtægt af Fæstegodsset i eet Aar, thi Indførsningssummen, som faldt i dette Aar beløb sig til 8,900 Rbd., medens Indførsningssummen i Gjennemsnit af de nærmest foregaaende 5 Aar ikke har beløbet sig til mere end 6,582 Rbd. Den Deel af Krigsskatten, der i det Hele udgjorde 11,604 Rbd., som er bleven betalt af Godseieren, beløb sig til 7,738 Rbd., altsaa ogsaa omtrent til en Trediedeel af Fæstegodssets meget høje Indtægt i dette Aar. Af Brahesborg Gods er der, medens Indtægten af Fæstegodsset har været 3,596 Rbd., af Godseieren i hans Totrediedeels Andeel af Krigsskatten, der beløb sig for Brahesborgs Gods til 2,566 Rbd., udredet 1710 Rbd., altsaa omtrent 48 pCt. Lige vi nu disse samtlige fire Godser, saa vil det stille sig saaledes, at den Deel af Krigsskatten, som Cieren maa bære, naar han skal udrede $\frac{2}{3}$, i Regelen kan antages at udgjøre 40 pCt. af Fæstegodssets Indtægt, Bruttoindtægt, vel at mærke; og det er endda i den frugtbarste Deel af Landet, og der hvor Godseierne som oftest ere meest velhavende. Dette forekommer mig at være en overordentlig høj Beskatning, og at det gjælder vistnok herom, om ikke med Hensyn til Bedkommendes Formuesomstændigheder, saa dog med Hensyn til Skattens retfærdige Paaligning, hvad der i de jydse Stænder i Aaret

1848 blev gjort gjældende, at en saadan Beskatning maa antages at falde meget haardt paa Godseierne. Det var af denne Grund, at Udvalgets Majoritet troede at burde lade sig det være høist magtpaaliggende at udfinde, om der ikke kunde tænkes et retfærdigere Forhold, hvori Godseier og Fæster kunde sættes; thi paa den ene Side saae man Godseieren meget haardt beskattet, og paa den anden Side kunde man ikke negte, at ogsaa Skatten, som i det Hele efter Lovudkastet maatte antages at ville tynge haardt paa Landet, ikke mindre haardt vilde falde paa Fæsteren. Man maatte altsaa gaae tilbage, og spørge sig, dersom der fra Begyndelsen af havde været foreslaaet, at Fæsterne og Godseierne skulde have baaret hver det Halve, om man da ikke havde gjort det i den Tanke, at Fæster og Cier her maatte samvirke til hele Skattens Udredelse, fordi man paa den ene Side i Skatten saae en Indtægtsskat, og fordi man paa den anden Side vil have den betragtet som en Formuesskat; og dette levede igjen Udvalgets Majoritet paa den Tanke, om ogsaa virkelig Cieren kunde siges i Almindelighed at være fuldkommen Cier af den beskattede Gjenstand, eller om han ikke paa en Maade var det tilligemed Pantehaverne eller med Capitalisterne, som havde faaet Andeel i Substantien, hvori han havde sat sine Penge. Det er saaledes at Udvalgets Majoritet er kommen ind paa den Tanke, at man skulde tage Hensyn til Gjennemsnittet af Behæftelsen, som man antager i Almindelighed eller i Reglen at staae i Jordegodsset. Jeg maa her gjentage, hvad jeg allerede har tilladt mig at bemærke igaar, at det ved enhver Skatteregulering, naar man ikke vil gaae ind paa en egentlig Indkomst og Formuesskat, ikke gaaer an at have det Enkelte og Specielle for Øie, men at man maa have det Almindelige for Øie, og at man altid maa spørge sig, i hvilket Forhold og efter hvilket Princip man, med Blikket hæftet paa dette Almindelige, skal anfætte Skatten. Der er derfor efter min Formening slet ingen Indvending mod vel af Udvalgets Majoritet opstillede Princip, og det kan slet ikke gjøres, at det ikke maa anses for at være et Princip, at man kan paavise mange Tilfælde her i Landet,